มีปัญหาสงสัยคาใจกันมานานกับคำว่า **“ปฏิบัติราชการแทน”** และคำว่า **“รักษาราชการแทน”** ว่าในโอกาสใดจะใช้คำว่า “ปฏิบัติราชการแทน” และในโอกาสใดจะใช้คำว่า “รักษาราชการแทน” ซึ่งปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติราชการอยู่มิใช่น้อยคำว่า “ปฏิบัติราชการแทน” หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชามอบอำนาจในการบริหารราชการให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติราชการแทน ไม่ว่าจะเป็นการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ หรือการดำเนินการใดๆ ที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย โดยที่ผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ทรงอำนาจที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนนั้นทุกประการ การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน เป็นเรื่องของการกระจายความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้งานของราชการมีความคล่องตัว สามารถให้บริการสนองตอบต่อประชาชนผู้ใช้บริการได้อย่างรวดเร็ว ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และทำให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับคำว่า “การรักษาราชการแทน” นั้น หมายถึง กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจได้มีการแต่งตั้งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนดเข้าไปรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น

โดยงานบริหารงานบุคคล

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดู่พงษ์

273 หมู่ที่ 4 ตำบลดู่พงษ์ อำเภอสันติ

เอกสารเผยแพร่ความรู้

เกี่ยวกับ

การปฏิบัติราชการ

เอกสารเผยแพร่ความรู้

ฉบับที่ 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564 (ธันวาคม 2563)

Tel: 054-718312 ต่อ 1 / Fax: 054-718313

www.doopong.co.th

การรักษาราชการ

ในหน่วยงานราชการทุกหน่วยนั้น ย่อมจะมีผู้ที่มีอำนาจและหน้าที่ที่แตกต่างกันในงานหลายด้าน และผู้ที่มีอำนาจเหล่านั้นก็เป็นปัจเจกชน ปุถุชนธรรมดา ที่ย่อมจะต้องมีการเจ็บป่วย มีกิจส่วนตัว หรือมีความจำเป็นบางอย่าง ที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองได้ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ กฎหมายจึงกำหนดให้มีการมอบอำนาจให้กันได้ ซึ่งในการ

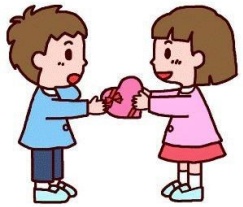

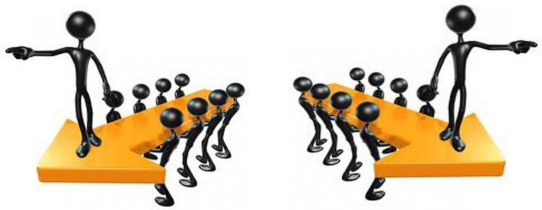

การปฏิบัติราชการแทน

คือ การมอบอำนาจ กฎหมายมอบอำนาจให้ใครผู้นั้นต้องใช้อำนาจเอง แต่มีข้อยกเว้นอยู่ว่าอำนาจทางปกครองมีการมอบอำนาจได้ การมอบอำนาจนี้เกิดขึ้นได้ตามกฎหมาย ถ้ากฎหมายบอกไม่ให้มอบก็มอบอำนาจให้ใครไม่ได้ การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนเป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะส่วนในการนั้นๆ ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนมาแค่ไหนก็มีอำนาจทำได้แค่นั้น

การรักษาราชการแทน

คือ **การที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย**

การจัดเรียงลำดับ

สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น มิได้มีระเบียบ แบบแผนในการจัดลำดับอาวุโสชัดเจน แต่สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าน่าจะจัดลำดับอาวุโสในราชการของข้าราชการดังกล่าวได้ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่า ถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
2. ถ้าเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน ผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับนั้นก่อน ถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
3. ถ้าเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับเดียวกันพร้อมกัน ผู้ใดได้รับเงินเดือนมากกว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
4. ถ้าเป็นผู้ได้รับเงินเดือนเท่ากัน